

1 - Λίλιαν Τόμας

- Λέγομαι Λίλιαν Τόμας.

Η **πεννιτάχρονη** γυναίκα που στέκεται μπροστά στον ιδιωτικό ντετέκτιβ Αντώνη Κούρτη, έχει έρθει στο γραφείο του χωρίς ραντεβού. Είναι ένα κρύο πρωινό του Νοέμβρη, 9.30 η ώρα. Ο Κούρτης καπνίζει ένα τσιγάρο και **παρατηρεί** την καινούρια του πελάτισσα. Είναι μια πολύ όμορφη γυναίκα ακόμα, ψηλή και αδύνατη με μακριά ξανθά μαλλιά και μάτια γαλάζια σαν τη θάλασσα.

- Είστε Αγγλίδα; τη ρωτάει.

- Αμερικανίδα. Από τη Νέα Υόρκη.

- Αμερικανίδα! Κάθε φορά που το ακούω μου 'ρχεται να **τραβήξω πιστόλι!** λέει ο Κούρτης.

- Γιατί; Είστε κομμουνιστής;

- Όχι, απλώς αγαπώ την καλή κουζίνα... να, κοιτάξτε. Και ο ντετέκτιβ τής δείχνει το McDonald's στο απέναντι κτήριο. Τι βλέπετε;

- Βλέπω ένα McDonald's. Και λοιπόν;

- Ο κόσμος σήμερα δεν ξέρει να φάει, εξηγεί ο Κούρτης. Η παλιά καλή κουζίνα θα είναι μια ωραία **ανάμνηση**

πεννιτάχρονος κάποιος που είναι
πενήντα χρονών

παρατηρώ κοιτάζω με προσοχή

ανάμνηση κάτι που θυμάμαι

τραβώ πιστόλι (μέλλοντας;
θα τραβήξω)

σε λίγα χρόνια. Και γι' αυτό θα φταίνε τα McDonald's σας. Εδώ στην Αθήνα έχουμε γεμίσει παντού φαστφου-ντάδικα. Οι παλιές ταβέρνες χάνονται σιγά σιγά...

Λοιπόν, για δουλειά βρίσκεστε στην Ελλάδα;

- Όχι, ήρθα για την κόρη μου.
- Χμ, **μπελός** τα παιδιά.
- Την κόρη μου τη λένε Μάργκαρετ. Μάργκαρετ Ξανθάκη. Ο πατέρας της ήταν Έλληνας. Πέθανε όταν η Μάργκαρετ ήταν ακόμα παιδί. Μετά τον θάνατό του μείναμε στην Αμερική και συνεχίσαμε τη ζωή μας, μια κανονική ζωή. Όταν η Μάργκαρετ έγινε είκοσι χρονών, ήρθε στην Ελλάδα. Βρήκε δουλειά εδώ στην Αθήνα. Δούλεψε μοντέλο σ' ένα γνωστό **οίκο μόδας**. Φαινόταν ευχαριστημένη και στην αρχή μου τηλεφώνούσε συχνά. Αλλά μετά ...

- Μετά **εξαφανίστηκε**, τη διέκοψε ο Κούρτης.
- Ναι. Πώς το καταλάβατε;
- Σας είχε πει πού ακριβώς δούλεψε;
- Μου είχε μιλήσει για κάποιον Καπλάνη, **σχεδιαστή μόδας**, ο οποίος έκανε κάποιες παράξενες κολεξιόν ασιατικού στυλ... Δεν ξέρω τίποτε άλλο δυστυχώς. Ο Κούρτης σηκώνεται και παίρνει ένα μπουκάλι ρακί από τη βιβλιοθήκη. Αυτά που του λείει η γυναίκα έχουν ενδιαφέρον αλλά έχει κάτι παράξενο επάνω της. Ίσως η

μπελός πρόβλημα
οίκος μόδας εκεί που φτιά-
χνουν πολύ ακριβά ρούχα
εξαφανίζομαι (αόριστος: εξα-

φανίστηκε) χάνομαι
σχεδιαστής μόδας αυτός που
φτιάχνει ακριβά ρούχα

ομιλία της, ο τρόπος της, ο τόσο **ψυχρός...**

- Θέλετε ένα ποτηράκι **ρακί**;

- Όχι, ευχαριστώ.

- Κρίμα... και είναι εξαιρετική κρητική ρακί... Ο μπάρμαν στο μπαράκι που πηγαίνω, λέει ότι το καλύτερο ποτό είναι το κονιάκ αλλά... άσ' τον να λέει. Εγώ προτιμώ τη ρακί...

- Κύριε Κούρτη, δεν ήρθα από τη Νέα Υόρκη ως εδώ για κουβεντούλα.

Η γυναίκα βγάζει από την τσάντα της μια φωτογραφία που δείχνει ένα ξανθό κορίτσι με κοντά μαλλιά και του τη δίνει.

- Αυτή εδώ είναι μια φωτογραφία της Μάργκαρετ. Ελπίζω να σας είναι χρήσιμη για τις έρευνές σας. Και αυτά είναι πέντε εκατομμύρια. Στο τέλος, φυσικά, θα πάρετε κι άλλα. Τα λεφτά ξέρετε δεν είναι πρόβλημα.

“Πέντε εκατομμύρια”, σκέφτεται ο Κούρτης. “Είναι πολλά. Πάρα πολλά.”

- Λοιπόν, δέχστε; ρωτάει η γυναίκα.

- Σύμφωνα. Θα σας πάρω μόλις έχω κάποιες πληροφορίες.

ψυχρός κρύος

ρακί ένα είδος δυνατού ούζου

2 - Στο ατελιέ του Καπλάνη

Κολωνάκι. Οδός Αναγνωστοπούλου, στην καρδιά της Αθήνας. Ένας δρόμος με ακριβά μαγαζιά και ατελιέ υψηλής μόδας. Ο Καπλάνης, από τους πιο **δίδοιμους** και **πρωτότυπους** σχεδιαστές της Αθήνας, έχει το ατελιέ του στον πρώτο όροφο μιας πολυκατοικίας.

Ο Κούρτης φτάνει κατά τις τέσσερις το απόγευμα και βρίσκει την πόρτα ανοιχτή.

Η γραμματέας, ένα συμπαθητικό μελαχρινό κορίτσι, του χαμογελάει.

- Καλησπέρα σας.

- Καλησπέρα. Θα ήθελα να δω τον κύριο Καπλάνη.

- Έχετε ραντεβού;

- Εσείς τι λέτε;

- Μάλλον όχι. Δε θυμάμαι να σας έχω ξαναδεί.

- Πράγματι, δεν έχω ξανάρθει. Αντώνης Κούρτης.

- Περιμένετε ένα λεπτό, παρακαλώ.

Η γραμματέας σηκώνει το ακουστικό, μιλάει με κάποιον, και μετά σηκώνεται.

- Ελάτε μαζί μου, του λέει.

Ο Κούρτης την ακολουθεί. Είναι ψηλότερη απ' ό,τι νόμιζε. Όπως προχωράνε, παρατηρεί ότι τα δωμάτια του διαμερίσματος είναι γεμάτα με ακριβούς πίνακες, **γλυπτά**,

δίδοιμος πολύ γνωστός

πρωτότυπος που δεν είναι σαν κανέναν άλλον

γλυπτό άγαλμα